

ρᾶς καὶ αἱματώδης γενομένης, ἠττηθέντες οἱ βέργαροι ἐς Μπαῦερν ἐτράποντο. Οὗτοι οἱ βέργαροι ἢ ἔγγαροι εἰσὶν, οἷ καὶ ἐν μέσῳ τῶν ἀβάρων ἄμικτοι περιεφέροντο, οἷς τὰς ἐν τῷ Δαυτζλάνδ γενομένας, πολὺ πρὸ τῆς Λεβεδία, ἐπιδρομὰς καὶ λεηλασίας ἀπονεμητέον, τὰ τοῖς ὀνόμασι συγκεχυσθαι δοκῶντα πράγματα, διακρίνοντας. Οἱ δὲ Σαβίροι οἱ καὶ τὴν πέραν τῆς Ἰσρο μικρὰν Σκωδίαν, τὴν Δόμπριτζαν, χειρωσάμενοι, ἠννικὸν ἔθνος ἦσαν, φησὶν δὲ Προκόπιος, ὃ ἐστὶ τυρκικόν.

Κ ο υ β ρ ᾶ τ.

Περὶ τὸν δέκατον ἔννατον ἐνιαυτὸν τῆς ἐβδόμης ἑκατονταετηρίδος, τῶν ἠννογενῶν ἀνὴρ τις ἀνήσυχος, μεγάλα ἐν νῷ περιλαβεῖν ἰκανός, καὶ ἐς ἔργον βαλεῖν τὰ νοόμενα ἐπιτήδειος, διεπράξατο τὴν ἐδναρχίαν, καὶ ἐς Κωνσταντινέπολιν ἰκόμενος, τὴν τῶν χριστιανῶν ἐναγκαλίζεται δρασκείαν καὶ οἴκαδε ἀφίκετο, δρασκείαν, ὡς ἔοικε, χρύσῳ κνὶ δώρων ἀνταλλαττόμενος

εὐν γὰρ μετὰ ταῦτα βίον ἔμετερόυδμισε·
καὶ γὰρ συστρατεύει μικρὸν ὕψερρον τοῖς
ἀβάροις, ὁμαιομοσ τοῖς πέρσαις, ἐπὶ Κων-
σαντινῶπολιν, καὶ πρὸ ταύτης ναυαγεῖ μετὰ
τῶν λητροσυμμάχων ὁ βάρβαρος. Τέτα
ἀδελφιδῶς ἢ υἱιδῶς ἦν ὁ Κεβράτ, ὅς, ἀτυ-
χισάντων τῶν ἀβάρων, ἀνακηρύττεται
ἀνεξάρτητος καὶ ἀρχηγερῶν, καὶ τῆς σλά-
βης καὶ τὰ ἄλλα φιλολήμα ρῦλα τὰ τὴν νῦν
Μολδόβαν καὶ τὰ περὶ ἐ οἰκῶντα, ὧν τὴν
ἀρχὴν ὑπὸ τῶν ἀβάρων ἐμπεπίσειτο, ἐξέω-
σεν, ἃ ὑπώπτειεν ἴσως οἱ ἀρχοντι ἀπα-
ρεσκόμενα. Ουτος ἦν χριστιανὸς καὶ σύμ-
μαχος τῶν κωνσαντινῶπολιτῶν, ἐκάτερα
ἴσως διὰ τὰργύριον.

Βασιλεύουσιν ἔν μετὰ τῆς ἀβάρης ἐν τῇ
ἐψα Ρωμηνία οἱ ἔννογενδῶροι, ἐν τοῖς με-
ταξὺ βορυσθένης καὶ Τανάιδος ἐνιδρυμένοι,
ἐν τῇ δευτέρῃ καὶ μέλανι Βεργαρία, τῇ
καὶ Χαζαρία κληδείση ὕψερρον. Κεβράτ
δὲ ἀποδνήσκων, πέντε παιδας κατέλιπεν,
ἔς μᾶτην ἐπειράδῃ τῆ διασχισθῆναι κω-
λύσαι, συμβελεύσας τὰ δέοντα· διεσχί-

σθῆσαν γὰρ ἀποθανόντος τῆ πατρὸς, καὶ ἄλλος ἄλλοσε ἐπιδρομομανῶν ἐτράπετο. Ο τεώτερος ἐς Ἰταλίαν ἀπῆλθε, περὶ τὸν ἑξηκοσὸν ἑβδομον ἐνιαυτὸν τῆς ἑβδόμης ἑκατονταετηρίδος· ὁ τέταρτος πρὸς τὰς ἀβάρας ἐς Παιονίαν, (ἕτεροι ἔτι βέργαροι ἢ ἑγγροι τῶν περὶ ἔθναρχίας τοῖς ἀβάροις μαχεσαμένων)· ὁ τρίτος ὁ Ἀσπαράχ, περὶ τὸν αὐτὸν χρόνον μετὰ τῶν ἑγγάρων ἢ ἑγέρων ἢ βεργάρων, ἐν τῇ Μολδόβῃ περὶ τὸν Πρῶτον τὰς σκηναὶς ἐπήξατο· ὁ δεύτερος δὲ περάσας τὸν Τάναϊν, τὴν παλαιὰν τῶν ἑννογενδέρων ἢ ἑργων κατώκησε χώραν, καὶ μόνος ὁ πρῶτος ἐν τῇ πατρώῃ ἔμεινε χώρα, τῇ νέῃ Βεργαρία.

Χ α ζ ἄ ρ ο ι.

Διασπαρέντων τῶν τῆ Κεβράτ υἱέων, καὶ τῆ ἔθνης τῶν ἑννογενδέρων βεργάρων ἑξασθενήσαντος, ἐξῆλθε, περὶ τὸν ὀγδοηκοσὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἑβδόμης ἑκατονταετηρίδος, τὸ μέγα ἔθνος τῶν χαζάρων ἐκ τῆς Βερυλίας (ἢ Βερζυλίας, τῶν ἀναμεταξὺ

δηλονότι Κασπίας και Πόντε), και διαβάν
τὸν Τάναϊν, πρῶτον τὸν νῖον τῆ Κεβράτ
τὸν ἐν τῇ πατρίδι μείναντα, ὑπόφορον
ἐποίησε, και ἐπὶ πολὺ πρὸς τὸ βόρειον και
ἀνατολικὸν και πρὸς τὸ δυτικὸν μέχρι Τις-
σῆ προχωρήσαν, πᾶντα ὑποχείρια ἐποίησε.
Μητρόπολις δὲ αὐτῶν και μέγα ἐμπορεῖον,
τὸ Ασραχάνιον, ὅπερ και νῦν ἐτι περιώ-
νυμὸν ἐστιν, ἐτύγγανεν. Ἐκ τῶν χαζάρων
δὲ ὠνομάζετο και ἡ Κασπία, χαζαρικὴ θά-
λασσα. Ἦσαν δὲ και οἱ χαζάροι μοῖρα τῆ
μεγάλῃ ἔθνεσ τῶν τούρκων, και ἡ μείζων
ἰσως τῶν ἐν τοῖς χρόνοις ἐκείνοις ἐξ ἔω τε
και ἐκ δυσμῶν τῆς Κασπίας ἐς τὸ βόρειον
αὐτῆς ἀφικομένων, ἧς τὴσ πρῶτερον ἐπε-
ληλυθότας, ὡς ἀποκόμματα τῆ μεγάλῃ
τέτε σώματος προσήκει οἶεσθαι. Τέτεσ
δὲ τὴσ χαζάρων και ἐμπορικωτέρων και φι-
λελευθερωτέρων τῶν ἄλλων συγγενῶν και
ἀδελφῶν ἔθνων βλέπομεν, (ὅθεν και τὸ
κράτος αὐτῶν ὀλιγοχρόνιον)· και γὰρ και
ἐν Ρωμηνία και ἐν Μοαγγυορία ἐμποροὶ
χαζάροι ἦσαν, και τὰς βασιλικὰς προσό-

δες ἔπειτα τῶν μοαγγυόρων, καὶ ἑτερό-
 δρησκοὶ καὶ ἑδνικοὶ ὄντες, ἐνεπορεύοντο.
 Πολλοὶ τέτων ἐν Ρεμενία τὴν χριστιανικὴν
 δρησκείαν ἐδέξαντο παρὰ τοῦ Κυρίλλου τοῦ
 καὶ χαζαρικῆ ἀποστόλου ὀνομασθέντες· ἕτε-
 ροὶ πάλιν μωαμεδανοὶ ἦσαν, καὶ ἄλλοι
 ἑβραῖοι· πολλοὶ δὲ καὶ τῇ πατρῷᾳ πίστει
 ἐγκατέμενον. Ἀλλὰ γὰρ πολλὰ τῆς Ρεμε-
 νίας εὐδὺς ὑποτάξαντες, τάχις ταῦτα
 ἀπέβαλον· καὶ ὅπως ἡ αὐτῶν ἀρχὴ ἐκ σα-
 σιωδῶν ἐκτόπως καὶ ἄγαν φιλελευθέρων
 φυλῶν συγκειμένη, μόνιμον καὶ παγίαν
 διάρκειαν λαβεῖν ἐκ ἐδύνατο.

Ἀ σ π α ρ ᾶ χ.

Ο δὲ Ἀσπαράχ ἐκ τῶν παραπροετίων,
 ὡς ἀπὸ ληθηρίου ὕρμων, καὶ περαιέμενος
 τὸν Ἰσρον, ἤγε καὶ ἔφερε τὰς τῶν κωνσαν-
 τινεπολιτῶν νομῆς. Οὗτοι τέλος ἀποδυ-
 σπετήσαντες, τίσασθαι καὶ πέρας δεῖναι
 ταῖς ἐπιδρομαῖς τῶν βεργάρων ἔγνωσαν.
 Διαβαίνουσι δυνάμει τὸν Ἰσρον, καὶ κακῶς
 στρατηγέμενοι, ἐλάω τὸ πῦρ σβεννύουσι,

τὸ δὴ λεγόμενον, τὴν πυρκαϊάν πολὺ μείζονα καὶ ὀλεθριωτέραν ποιήσαντες. Ἐνίκησαν μὲν, ὡς φασί, τὰς βεργάρους ἐν Μολδόβῃ, περαιωθέντες τὸν Ἰερον, καὶ τραπῆραι ἐποίησαν, κἀκεῖνοι ἐς δύσβατα χωρία διασωθέντες, ἐν αὐτοῖς πολιορκούμενοι ὑπὸ τῶν κωνσταντινουπολιτῶν, παραδοκῆντες περιέμενον τὸ μέλλον, καὶ μεθ' ἡσυχίας ἐώρων τὰ πέριξ λεία γινόμενα. Ἡοδᾶγρα δὲ τῆ βασιλέως ἀλῆντος, καὶ τὸ στρατόπεδον αἵφνης καταλιπόντος, καὶ ἐπὶ τῶν δερμιῶν τῆς Μεσημβρίας ἀπάραντος, φύβῃ πανικῶ κατασχεθεῖς ὁ στρατός, ὡς ἄρα τῆ βασιλέως πρόσχημα δειλίας τὰ λυτρά προτείναντος, τὰ νῶτα τοῖς πολεμίοις δίδωσι, καὶ ἐς τὴν πέραν τῆ Ἰερον μετὰ Δορὺβη καὶ ἀταξίας ὅτι πλείσσης ὑποσρέφειν ἐπιέγεται. Συνῆκαν οἱ βάρβαροι, ναι, ἀλλὰ φρονιμώτερον πολὺ στρατηγέμενοι, καὶ ἐξελθόντες ἐκ τῶν δυσβάτων τόπων, καὶ ἐπιπεσόντες τοῖς φεύγουσι, νικῶσιν αὐτὰς κατὰ κράτος, καὶ διαβάντες τὸν ποταμὸν κατόπιν τῶν φυγᾶδων, ὑποχείριον ποιεῖ-

ται τὴν χώραν τὴν ἐξ αὐτῶν ἔτι καὶ νῦν Βερογαρίαν ὀνομαζομένην, καὶ ἐν αὐτῇ ἐνίδρουνται, ἐπιτεταγμένους φόρος τὴν εἰρήνην τοῖς κωνσταντινεπολίταις πωλήσαντες. Τῶν δὲ ἐν ταύτῃ τῇ χώρᾳ οἰκάντων σλαβίων, τὰς μὲν, ἐς τὰ πέριξ μετοικῆσαι ἠνάγκασαν, φόρον αὐτοῖς ἐς τὸ ἐπιπλέον σφίσι καταβάλλειν ἐπιτάξαντες, τοῖς δὲ λοιποῖς πλείοσι σφῶν ἔτι ἔσιν ἀναμιγέντες, τῆς μὲν μητρικῆς αὐτῶν γλώσσης κατ' ὀλίγον ἐπελάθοντο, τῶν δὲ πατρῶων ἀρεϊκῶν καὶ φιλεπιδρομικῶν φρονημάτων ἐπιλήσμονες ἔκ ἐγένοντο.

Οὐ σοὶ τὰ ἀνωτέρω κωνσταντινεπολιτικά καὶ κομπορρημοσύνη δοκῶσιν ὡς φίλε, ὥσπερ τοιαύτας πολλαχῶς τῆς Βυζαντίδος δρωμέν, νίκη, λέγω, αὐτῶν, τροπή, φυγή, καταφυγή βεργάρων ἐς δύσβατα, ἄπαρσις ἐπὶ τῶν δερμῶν λετρῶν τῆς αὐτοκράτορος; Οὐκ ἔτι κἄνταῦθα τὰ τῆς διαφθορᾶς τῶν ἡδῶν ἀποτελέσματα, τὸ κρύπτειν ζητεῖν τὰ ἐν πολέμῳ ἀτυχήματα, καὶ τὰς αἰτίας αὐτῶν, δεόν ζητεῖν τι τέτων θεραπευτή

ριον· τὸ κρύπτειν τὴν αἰσχύνην μετ' ἀλαζονίας καὶ ὑπελότητος, δεόν εἰλικρινῶς καὶ γενναίως ὁμολογεῖν τὴν ἀλήθειαν; Ἡ δοκῆσα φυγὴ τῆ Ἀσπαράχ, δέλεαρ τῷ ὄντι ἐτύγχανεν, ἀλιεύοντος, ὥσπερ ἀντακαίβες τὲς πολεμίβες, καὶ ὑφέλκοντος καὶ ὑπάγοντος αὐτὲς ἐς ἃ ἐβέλετο μέρη, ἐς σφαγὴν οἱ ἐπιτήδεια.

Οὕτω μὲν ἔν οἱ βέργαροι νικήσαντες τὲς κωνσαντινεπολίτας, ἐς τὰ πέραν τῆ Ἰερῆ μετεσκήνωσαν. Καὶ ἦσαν μὲν ἔτω πησιέστεροι γενόμενοι τοῖς κωνσαντινεπολίταις, ἀδιαφορότητος διδάσκαλος ἄριστος, ὥσπερ ποτὲ καὶ ὁ μέγας Σκηπίων, Κάτωνος ἰσχυρογνωμονῆντος, τὴν Καρχηδόνα τοῖς ῥωμαίοις εἶναι ἐβέλετο· ἀλλ' οἱ κωνσαντινεπολίται, ὥσπερ παρ' ἐχθρῶς εἰμαρμένης ἐς τὰ κάτω συρόμενοι, καὶ ἤδη τῷ τῆς διαφορῶς βορβόρῳ ἐνεχόμενοι, ἀνανήψαι ποτὲ καὶ ὑψηλότερόντι καὶ ἄξιόν τι τῶν προγόνων φρονῆσαι, καὶ ἀπόνασθαι τῆς γειτονίας ταύτης, ἐκ ἠβελήθησαν, μι-

κρᾶ πάντως ἀπογόνων φροντίζοντες, καὶ
 κακίστων πατέρων κάκιζα τοῖς ἐπιγυνομέ-
 νοις καταλείποντες παραδείγματα. Οὐδ-
 νηρὰ ταῦτα ἡμῖν μετὰ σχετλιασμῶν ἀνα-
 πολῆσιν, ὀδυνηρότερα δὲ τὰ μετὰ ταῦτα·
 ὀδυνηρότατα δὲ τὰ ἐνεσῶτα καὶ δακρύων
 πολλῶν καὶ σχετλιασμῶν ἄξια. Οὕτω μὲν
 ἔν οἱ ἔγγροι ἢ βέργαροι, κακῇ τύχῃ τῶν
 κωνσταντινουπολιτῶν, καταλιπόντες τὰ περὶ
 Πρῶτον, ἐς τὰ πέραν τῆς Ἰερῆ μετανέστησαν,
 περὶ τὸν ὀγδοηκοστὸν ἐνιαυτὸν τῆς ἐβδόμης
 ἑκατονταετηρίδος (680), καὶ μέχρι τῆς ἀφί-
 ξεως τῆς συγγενῆς αὐτῶν ἐδυνεῖ τῶν τούρκων,
 ἔκ ἐπαυσαν τῆς κωνσταντινουπολίτας τὰ ἀνή-
 κεσα ποιῆντες, καίτοι καὶ τὴν θρησκείαν
 αὐτῶν, μετ' ἔχ ὅλας δύο ἑκατονταετηρί-
 δας, ἐναγκαλισάμενοι. Ἦν μὲν ἔν ῥᾶδιον
 ἀρχὴ μεγάλη, οἷα ἦν τῆνικαῦτα ἢ τῶν κων-
 σταντινουπολιτῶν, ἢ πρώτη ἐν τοῖς δυτικοῖς
 τῆς οἰκωμένης μέρεσιν, ἀρχὴν μικρὰν, οἷα
 ἢ τῶν βεργάρων ἦν, πολλοσημόριον τῆς
 ἐκείνων, ὑποτάξαι· ἀλλὰ κακῶς καὶ φαν-
 λως συνεσαμένον πολίτευμα, μεγάλη ἔκτα-

σις τόπων ἀσθενέστερον ἀπεργάζεται, σχολήγε ἂν καὶ λυσιτελοίη.

Κρημὸς κύριος Ρεμενίας.

Κρημὸς βασιλεὺς βεργάρων τὰ πλείω τῶν ἐντὸς τῆ Ἰερσ μέχρι Τισσῆ ὑποχείρια ἐποίησαν, ἀρχομένης τῆς ἐννάτης ἑκατονταετηρίδος, καὶ ἐπὶ τὴς κωνσταντινουπόλεως ὑποδεκαπλασίῳ τῆ τέτων στρατῷ στρατεύει, καὶ κατὰ κράτος νικᾷ, καὶ διώκων τὴς φυγάδας, πρὸ τῶν τειχῶν τῆς Κωνσταντινουπόλεως παραγίνεται, καὶ εἰρηνικαῖς ψευδοπροσκλήσεσιν ἐνδὲς, μικρῆ ἐδολοφορήθη. Απαλλάττεται γὰρ θυμῶ καὶ ὀργῆς ἔμπλεως κατὰ τῶν δολιοφρόνων καὶ δολοφόνων, καὶ ἐπιστρέφων οἴκαδε, τισιμανῶν, Δέλβετον καὶ Ἀδριανέπολιν πόλεις ἐξηνδραποδίσατο, καὶ τὴς ἐξηνδραποδισμένους, τὴς ἀδλίους, λέγω, κατοίκους τέτων τῶν πόλεων, τὴς βλακίας καὶ διαφθορᾶς καὶ δολοφονίας θύματα γεγονότας, μετὰ τῆ ἐπισκόπου αὐτῶν, ἐς τὰ λαϊὰ παρίστρια, ἤδη ὑφ' ἑτελεύτα, ἐς τὴν Ρεμενίαν μετοικί-

R

ζει, περι τὸν ἐνδέκατον καὶ δέκατον τρίτον ἐνιαυτὸν τῆς ἐννάτης ἑκατονταετηρίδος. Ἀλλ' ἔτσι οἱ δυστυχεῖς, ἀγαθῇ τύχῃ, μετ' ἕ πολὺ ἐν μέρει, ἐκόντων τῶν βεργάρων, ἐς τὴν ποδωμένην πατρίδα ὑπέσρεψαν. Ἐπειτα δὲ, ὅσοι ἦσαν ἔτι ὑπόλοιποι, καὶ ἀκόντων τῶν βεργάρων, βία ἐπανέκαμψαν οἴκαδε.

Υποτάξας δὲ τὰ ἐντὸς τῆς Ἰσραὸς ὁ Κρομὸς, μέχρι Τισσῆ καὶ ἐπέκεινα, καὶ τὰ τῶν ἀβάρων ἔτω ταπεινωθέντα ὄρων, ὥστε καὶ βεργάρους τὸς ποτὲ τοῖς ἀβάροις ὑπηκόους, ὑπερτερῆσαι τέτων, καὶ πολλὰ εἶναι ὑπὸ τὴν ἡγεμονίαν αὐτῆς, διαπορῶν καὶ τὴν αἰτίαν μαθεῖν βεβλόμενος, δι' ἣν οἱ ἄβαροι κακῶς ἔτω πράττεσιν, ἀβάρῳ τινὶ ἐντυχῶν ἐπύθετο αὐτῆς, ὅτε χάριν οἱ ποτὲ μέγα καὶ ἐν τοῖς κάτω παρισρίοις δυνάμενοι ἄβαροι, τότε ἀποβεβλήκοιεν ταῦτα καὶ ἔτω ταπεινοὶ γέγονοιεν;

Μηδὲν σοι ξένον, ὦ βασιλεῦ, ὁ σοφὸς καὶ σκεπτικὸς ἔφη ἄβαρος, εἰ τῶν ἡμετέ-

ρων πολὺ κρείσσω τὰ ὑμέτερα καὶ ὑπέρ-
τερα. Πᾶσα γὰρ πολιτεία, καθόλου, ὡς
ἐπὶ βάσεως ἀκραδάντε δικαιοσύνης, ἐρεί-
ριζαι καὶ βέβηκε· καὶ ὡς περὶ πύγιον κέν-
τρον, περὶ αὐσηρὸν ἡδικὸν, ἀμετακινή-
τως, ἀναπολύτως, ἀδιαλύτως καὶ σαθερῶς
ἐς ἑαυτὴν συνέσραπται. Τῶν ἰδίων ἔν προ-
τῶν κοινῶν τιθεμένων, τὸ πολίτευμα ἔκ-
ἔτι ἐπὶ σαθερᾶς βάσεως τῆς δικαιοσύνης,
ἔσηκεν· ἔκ ἔτι περὶ μόνιμόν τι περιφέρε-
ται· καὶ ἀνατροπὴ περιμένει καὶ ἐπαπει-
λεῖ τῷ ὄλω· τῆ τε κοινῆ ἡδικῆ ἀμελεμένε
καὶ περιφρονεμένε, καὶ τῆ κέντρον ἔτως
χαλωμένε καὶ σαλευομένε καὶ μηδὲως κρα-
τνομένε, ἀπόλυσιν ἀνάγκη πᾶσα συμ-
βαίνειν, καὶ διάλυσιν καὶ παντελῆ κατάλυ-
σιν, τῆ πολιτικῆ καὶ κοινωνικῆ σώματος.
Ταῦτα, ὃ βασιλεῦ, ἀδικία καὶ διαφθορὰ
ἡδῶν, τὰ ἀδελφὰ καὶ σύνοικα ἀεὶ καὶ συ-
νοδοιπόρα, ὁ μοχλός ἐστι, δι' ἧ καὶ αἱ μέ-
γιστον δυνάμεναι πολιτεῖαι ἀναμοχλεύονται
καὶ ἀνασκάπτονται· ταῦτα ἐστὶν ὁ δηλητή-
ριος ἰός, δι' ἧ ὅλα κοινωνικὰ σώματα, ὅλα

ἔθνη, νεκρὰ ὄρωμεν καὶ ἐν παραδύσεσι
μόνον ἢ ἐν ἰσορίαις ὑπάρχοντα.

Οὐδὲν ξένον ἔν εἰ καὶ τὸ ἔθνος τῶν ἀβύ-
ρων, τὸ πάλαι τοῖς γείτοσι σεβασὸν καὶ
ἐπίφοβον, πνέει νῦν τὰ λοίσθια, καὶ μετὰ
μικρὸν, ὡς περὶ μηκέτι ὑπαρχόντων ἀβύ-
ρων, διαλέξονται ἄνθρωποι. Ἢδη ἐκνε-
ρόδευται τὸ τῶν ἀβύρων ἔθνος καὶ πάντα
διέφθαρται· καὶ ἔστιν ἕχ οἶον ἐξῆλθεν, ὡς
μήποτ' ὄφελεν, ἐκ τῆς μυχῆ τῆς Ἀσίας, κα-
ταλιπὸν, μάλα ἀφρόνως, τὰ ἐὰ ἡδεα, τὰ
χαριέσατα καὶ εὐφορα πεδία, τὰ περὶ τὸν
μέγαν ποταμὸν Σεγγῆλ κείμενα. Τί γὰρ
καὶ ἀπωνάμεθα καταλιπόντες ταῦτα, καὶ
δολιχὸν μάλα καὶ ἀργαλήν ὁδὸν διανύσαν-
τες, πολλάτε ἔρεα δύσβατα, πολλές τε τα-
χυρόους καὶ πλατυρόους χειμάρρους ἐκ τῶν
ὄρέων καταράσσοντας, καὶ ταχὺν ἐπαπει-
λῶντας τὸν κίνδυνον, πολλές τε ποταμὸς
βαθυρόους καὶ δυσπεράτες, πολλές τε ῥά-
χεις τραχείας καὶ πολλές πεδιάδας, ἕχ ἦτ-
τον πονηρὰς καὶ ταύτας διὰ τε τὸ ψύχος,
χειμῶνος, καὶ διὰ τὸ θάλπος, θέρους, δια-

περάσαντες; Τὴν πατρώαν ἀπλότητα, τὰ καθαρὰ ἤδη, τὴν δικαιοσύνην, καὶ ὅλως, τὴν ἀρετὴν ἀπεβάλομεν, ἐνταῦθα, ἐν τῷ τῆς διαφθορᾶς τόπῳ γενόμενοι.

Ἀπορεῖς ὦ βασιλεῦ, ὅτι ταπεινὰ νῦν τὰ τῶν ἀβάρων καὶ εὐτελέστατα; Ἀπόρει μᾶλλον, εἰ τοιῦτοι ὄντες, ἐν τηλικαύτῃ παρανομίᾳ καὶ διαφθορᾷ ἡδῶν, σκιάν τινα ἔτι κοινωνικῆς ζωῆς καὶ πολιτικῆς σῶζομεν, καὶ ἔτι πάσαι πάντα ἐξηφανίσθημεν. Τῆτο, ἔτι φρονήσει ἐσωτερικῆς διοικήσεως ἀπονεμητέον, ἀλλὰ πάντως πάντα ἐξωτερικαῖς περιστάσεσι· τὸ γὰρ ἐφ' ἡμῖν, πάσαι ἀπολώλαμεν. Ἄδλιοι καὶ οἰκτροὶ τῷ ὄντι, ὅσοι ἔτι τῆς ἐαυτῶν δυνάμει, ἀλλὰ τῆς ἐτέρων, ὡς περ ἀνδριᾶς, ἀφ' ἐαυτῆς εἶναι μὴ δυνάμενος, ἐπερειδόμενοι ἴσανται. Στάσις αὐτῆς δοκῆσα ἐς, καὶ ἀρχὴ πραγματικῆς καταπτώσεως, καὶ, ὅσον ἔπω, ἐς τὸ τῆς ἀπωλείας πεσῶνται βάραδρον. Πλῆτος καὶ ἡ αὐτῷ σύνοικος τρυφή εἰσὶ τὰ τῆς ἀβάρας κίρκια πράττειν ποιήσαντα. Ταῦτα ἐσὶν ὁ ἀνατρεπτικὸς μοχλὸς τῆς μεγάλης τῶν

ἄβάρων ἀρχῆς· πλέον γὰρ ἔχειν αἰεὶ βεβλό-
μενοί, ὅσον ἔπω, ἐς τὸ μηδὲν ἔχειν περι-
σῆσονται.

Κατακτησάμενοι τὴν καλλίστην χώραν
τὴν ἐν τῷ μέσῳ τῆς Ευρώπης κειμένην,
πέρατα τῶν κατακτημάτων ἑαυτοῖς γινῶναι
ἐκ ἠβελήθημεν, ἀλλὰ πανταχόθεν τῷ πλέον
ἔχειν ἐφιέμενοι, ἐπεξετεινόμεθα πανταχό-
σε, καὶ ἠρεμεῖν ἐδένας, ἐδ' ἑαυτὸς ἐὺν
ἠβεβλόμεθα, δεόν πάντως σωφρονῦσιν, ἀρέ-
σκεσθαι καὶ ἀρκεῖσθαι τῇ Αβαρία, ἰκανῆ
ἔση τὸ μέγεθος εὖ διοικημένη, εὖ πολιτενο-
μένη, τὴν ἐτέρων ἀπλήσων καὶ δοξομα-
νῶν ἀναχατίσαι ὀρμὴν, καὶ σέβεσθαι αὐ-
τὴν τέτρε ποιήσασθαι. Ἐν γὰρ τῇ τῶν
πραγμάτων νῦν κατασάσει, ἀνάγκη πᾶσα,
λαόν τινα τῆς ἀνεξαρτησίας αὐτῆ τῷ ὄντι
ἐπιμελούμενον, ἔχειν χώραν ἰκανὴν τρέφειν
περὶ τὰς χιλίας πεντακοσίας μυριάδας
ἀπλῶς κατοίκους. Τοσῶτοι ὄντες, εὖ διοι-
κόμενοι, εὖ πολιτευόμενοι, ἐδέποτε ὑπὸ
τῶν ἔξωθεν κατανικηθήσονται. Ἀλλὰ δεῖ
πάντας σέργειν ὑπὲρ ἑαυτὸς τὴν πατρίδα·

ἄλλως γὰρ ψυχρῶν περὶ αὐτὴν τῶν πολιτῶν ὄντων, ἀδύνατον σῶζεσθαι τὸ πολίτευμα· ψυχρότης γὰρ ἔστι γεννᾶ ἐνθουσιασμόν· καὶ τέττε ἄνευ, ἔδεις πολίτης ἥρωος· καὶ ὅπερ ἔδεις ἡρωϊσμός, ἐκεῖ καὶ ἔδεις τῷ ὄντι πατρίδος ὑπέρμαχος.

Αὕτη ἐστὶν, ὧ βασιλεῦ, ἡ ὑγεία καὶ εὐρῶσια τῆ κοινωνικῆ σώματος· εὐταξία δὲ καὶ φροντίς τῆ κοινῆ καὶ ἰσονομία, καὶ, συνελόντι φάναι, δικαιοσύνη, ἡ δίαυτά ἐστιν, ἡ ἐπόμενον, ἡ ἡ ἀγόμενον, ὑγιαίνει καὶ ἔρῶται τὸ κοινωνικὸν σῶμα, καὶ ἀντιπαλαίειν καὶ ἀντέχειν τοῖς ἔξωθεν ἐς ἐπίδεδισιν ἐπερχομένοις ἐπιτήδειον, καὶ ἀκαταμάχητον, καὶ ἡ πατρίς ἔτω μένει ἀνεπηρέαστος. Ἰνὰ δὲ καὶ μερικῶ χρήσωμαι παραδείγματι, ἔλθω πάλιν εἰς Ἀβαρίαν, κακῆ τύχη, πόρρω ποι πορεύεσθαι, καὶ ζητεῖν ἀλλότριον μὴ δεόμενος. Οἱ ἄβαροι ὑφ' ἡγεμόνα, ὡς ὑπὸ κοινὸν πατέρα βιῶντες καὶ πολιτευόμενοι· δεῖ γὰρ πάντως εἶναι τινὰ τὸν τὴν φροντίδα τῆ ὅλε σώματος ἀναδεδεγμένον· ἄλλως γὰρ, κέντρος μὴ πα-

ρόντος, περιὸ τὸ ὅλον συσρέφοιτ' ἄν και
διαμένοι, διάλυσις και κατάλυσις τῆ ὅλε
σώματος, ἀναγκαῖον ἐπόμενον. Οἱ ἄβα-
ροι, λέγω, ὑφ' ἡγεμόνα, ὡς ὅλον εὖ ὠρ-
γανισμένον και ἐρῶμένον σῶμα βιῶντες,
μακάριοι τῷ ὄντι ἐτύγχανον· ὁ, τε ἡγε-
μῶν, κηδεμῶν τῆ ὅλε τυγγάνων, και ἐν
πατρὸς φιλοσόφου μοῖρα τιθέμενος, ἐν
εὐίων ἀγαπητῶν μοῖρα πάντας ἐξ ἴσθ ἐτίθη,
ἐξ ἴσθ πῦσι βραβεύων τὸ δίκαιον ἀνσηρό-
τατα, και ἔαι τοῖς ὑπηρέταις, ἔς καλῶμεν
νῦν ἄρχοντας, και μικρὸν τῆς εἰς τὸ ἰσό-
νομον και δίκαιον δειχθεῖσης αὐτοῖς ὁδῶ
παρεκτρεπομένοις· και γὰρ και ὀλιγίστη
ποινῆς τοῖς ὑπηρέταις ἄνεσις, μεγίστη ὀλέ-
θη τῷ κοινωνικῷ και πολιτικῷ σώματι
πρόξενος.

Ἀκροσον, ὁ βασιλεῦ, και τὸ συμβάν
ποτε τοῖς ἀβάροις, ὅπερ μοι ὁσάκις ἄν ἐπὶ
νῦν ἔλθῃ, πολλά με και ἀκατάσχετα κα-
ταχεῖν ποιεῖ δάκρυα. Στάσις ποτὲ τοῖς
ἀβάροις, ἐκ οἷδ' ὅπως ἐδ' ὄθεν, ἀνεφύη,
διὰ δυσαρέσκεια ἴσως τῆς διοικήσεως. Ἀμ'

αἰσθόμενος τῦτο ὁ βασιλεὺς, συγκαλέσας αὐτὸς, καὶ ζὰς ἐν μέσῳ πάντων, τοιάδε, ἀκρόντων πάντων, ἔλεξε. Φίλοι, παῖδες καὶ ἀδελφοί· ἐγὼ μὲν ὡς πατὴρ φιλόσοργος τὸ ἱερὸν ἔργον, τὴν φροντίδα τῆ ὄλα, πρὸς θεῦ καὶ τῶν πατέρων ἡμῶν, ἐκ ἔπασσά ποτε ἐκτελῶν, ὅση μοι δύναμις, ὡς οἶομαι· ἡμεῖς δὲ ἀναμνήσθητε, ὅτι ἀνδρώπῳ ὄντι κἄμοι, ὡσπερ ἡμεῖς, ἀμαρτάνειν τῆ δέοντος συμβαίνει ἐνίοτε. Ἐπεὶ ἐν ἐ δι ἔμαντὸν, ἀλλὰ δι ὑμᾶς βασιλεύω, εἰ ἴξε τινὰ ἕτερον . . . ἐκ ἔφθη λέγων, καὶ συνεταράχθησαν ἅπαντες, καὶ τὰ πᾶντα δακρύων μεσὰ ἐφάνησαν· πληγὴν αἰφνηδὶς κεραυνῆ τὸ ἕτερος ὠήθησαν ἅπαντες. Ο δὲ βασιλεὺς μηδὲν πλέον εἰπεῖν δυνάμενος, δακρυρροῶν καὶ κλαίων καὶ αὐτὸς, ἐπανελθεῖν οἴκαδε ἔγνωκεν· εἶποντο δ' αὐτῷ σωρηδὸν οἱ ἄβαροι, καὶ ἀποχωρισθῆναι αὐτῆ ἐδενὶ τρόπῳ ἐβέλοντο, παραίτησιν ὑποτοπάζοντες καὶ φοβέμενοι. Ο δὲ βασιλεὺς ὄρων ὅτι ἐκ ἦν ἄλλως ἐπανελθεῖν αὐτὸς οἴκαδε ποιῆσαι, παρακλήσεων καὶ

ἐπιταγῶν μηδὲν ἀποτέλεσμα ἔχουσῶν, ἀπώ-
μοσε πρὸς θεῶ καὶ κατὰ πατέρων ἀβάρων
ἢ μὴν μὴ καταλείψειν τὴν βασιλείαν, ἐτέ-
ρω τινὶ ταύτης ὑποχωρήσας, καὶ ἕτως οἱ
ἄβαροι διαλυθέντες, ὑπέσρεψαν οἴκαδε.
Οὐδὲς ὦ βασιλεῦ, οἷοι ποτὲ οἱ ἄβαροι· νῦν
δὲ ὑπὸ πλῆτε καὶ τρυφῆς διαφθαρέντες,
βασιλιῶσιν ἅπαντες, καὶ ἕκαστος ἕκαστος τὸ
κοινωνικὸν σῶμα ἐπιτηδειότερον ἄγειν
φαντάζεται, καὶ ἄττει πρὸς βασιλείαν καὶ
φυσᾶ, καὶ περ ἕδὲ οἰκίαν μίαν, ἕδὲ γυ-
ναῖκα μίαν ἄγειν ὣν ὁ ἄδλιος ἄξιος· ἠνίκα
γὰρ ἂν τις μικρὰ πράττων, οἰκαρχίαν
ἄγων, φαντασιοκοπίας καὶ πραξικοπίας
ἀσθενῆς καὶ τάλανος γυναίκα ἀναχαιτίζειν
καὶ συζέλλειν, καὶ ἐς τὸ καθῆκον φέρειν
αὐτὸ ἀνίκανος ἢ, σχολῇ γε ἂν τὸν τοιῦτον
μεγάλα πράττειν, ἐπιτετραμμένον τὸ κοι-
νὸν καὶ προῖζόμενον τέττε, δύνασθαι φαίη-
μεν.

Οὕτως οἱ ἄβαροι πολιτευόμενοι, ἦσαν
ἔσωθεν μὲν εὐτυχεῖς, πτωχείαν καὶ πλῆτον
ἀγνοῦντες παντάπασιν· ἔξωθεν δὲ ζηλωτοὶ